

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 15 mars 2005*

I mål C-160/03,

angående en talan om ogiltighetsförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 8 april 2004,

Konungariket Spanien, företrätt av L. Fraguas Gadea, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av:

Republiken Finland, företrädd av T. Pynnä, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

* Rättegångsspråk: spanska.

mot

Eurojust, företrädd av J. Rivas de Andrés, abogado, och D. O'Keeffe, solicitor,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W. A. Timmermans, A. Rosas (referent) och A. Borg Barthet, samt domarna R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič och J. Malenovský,

generaladvokat: M. Poiares Maduro,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 6 oktober 2004,

och efter att den 16 december 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Konungariket Spanien begär genom sin ansökan ogiltighetsförklaring av den punkt i sju meddelanden om Eurojusts utlysning av tjänster för tillfälligt anställda (nedan kallade de ifrågasatta meddelandena om utlysning av tjänster) som avser de dokument som skall inges på engelska av de personer som lämnar in sin ansökan på ett annat språk, samt de punkter som förekommer i varje meddelande om utlysning av tjänster och som rör kandidaternas kvalifikationer vad gäller språkkunskaper.

Tillämpliga bestämmelser

2 Avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen innehåller bestämmelser om straffrättsligt samarbete och polissamarbete, nämligen artiklarna 29 EU–42 EU.

3 I artikel 31 EU beskrivs syftet med de gemensamma åtgärderna på området för det straffrättsliga samarbetet och polissamarbetet.

4 I artikel 34.2 EU föreskrivs följande:

”Rådet skall på lämpligt sätt och enligt den ordning som anges i denna avdelning vidta åtgärder och främja samarbete som bidrar till att unionens mål uppnås. För detta ändamål får rådet genom enhälligt beslut på initiativ av en medlemsstat eller kommissionen

...

- c) fatta beslut för alla andra ändamål som stämmer överens med målen i denna avdelning, dock med uteslutande av tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Dessa beslut skall vara bindande och skall inte ha direkt effekt; rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dessa beslut på unionsnivå,

...”

5 Artikel 35 EU rör domstolens behörighet beträffande bestämmelserna i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen. Artikel 35.6 och 35.7 har följande lydelse:

”6. Domstolen skall vara behörig att granska lagenligheten av rambeslut och andra beslut när en medlemsstat eller kommissionen väcker talan rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande

maktmissbruk. Talan som avses i denna punkt skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes.

7. Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan medlemsstaterna om tolkning eller tillämpning av rättsakter som har antagits enligt artikel 34.2, om rådet inte kan avgöra tvisten inom sex månader efter det att den hänsköts till rådet av en av dess medlemmar. Domstolen skall även vara behörig att döma i tvister mellan medlemsstaterna och kommissionen om tolkning eller tillämpning av konventioner som har upprättats enligt artikel 34.2 d.”

6 I artikel 41.1 EU föreskrivs följande:

”Artiklarna 189, 190, 195, 196–199, 203, 204, artikel 205.3, artiklarna 206–209, 213–219, 255 och 290 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning”.

7 Artikel 46 EU, som utgör en av slutbestämmelserna i fördraget om Europeiska unionen, har följande lydelse:

”Bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen om Europeiska gemen-

skapernas domstols behörighet och om utövandet av denna behörighet, skall endast tillämpas på följande bestämmelser i det här fördraget:

...

b) Bestämmelserna i avdelning VI enligt de villkor som föreskrivs i artikel 35.

...”

8 I artikel 12 första stycket EG föreskrivs följande:

”Inom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.”

9 Artikel 230 första stycket EG har följande lydelse:

”Domstolen skall granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet, av kommissionen eller av ECB och som inte är rekommendationer och yttranden, samt sådana rättsakter som antas av Europaparlamentet och som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man.”

10 I artikel 236 EG föreskrivs att "[d]omstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan gemenskapen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna eller som följer av anställningsvillkoren".

11 I artikel 1 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14), i dess lydelse enligt Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1), föreskrivs följande:

"Följande språk skall vara officiella språk och arbetsspråk för unionens institutioner: danska, nederländska, engelska, finska, franska, tyska, grekiska, italienska, portugisiska, spanska och svenska".

12 Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, nedan kallat beslutet), grundas på fördraget om Europeiska unionen, och särskilt på artikel 31 EU och artikel 34.2 c EU. I artikel 1 i beslutet föreskrivs att Eurojust utgör ett av unionens organ som har rättskapacitet.

13 Enligt nämnda beslut skall Eurojust bestå av en nationell medlem från varje medlemsstat, vilka har utstationerats i enlighet med medlemsstatens rättsliga system och vilka är åklagare, domare eller polistjänsteman med motsvarande behörighet.

14 Målen med Eurojust, vilka beskrivs i artikel 3 i samma beslut, är att främja och förbättra samordningen mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter av utredningar och åtal i medlemsstaterna, att förbättra samarbetet mellan dessa myndigheter, särskilt genom att underlätta genomförandet av internationell ömsesidig rättslig hjälp och verkställande av framställningar om utlämning, samt att på annat sätt stödja dessa myndigheter för att effektivisera deras utredningar och åtal. Alltefter omständigheterna kan Eurojust också bistå vid utredningar eller åtal som berör en medlemsstat och en tredje stat eller en medlemsstat och gemenskapen.

15 I artikel 30 i beslutet, som har rubriken Personal, föreskrivs följande:

”1. De regler och förordningar som gäller för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna skall, särskilt vad gäller rekrytering och tjänsteföreskrifter, även gälla för personal vid Eurojust.

2. Eurojusts personal skall bestå av personal som har rekryterats i enlighet med de förordningar och regler som avses i punkt 1, varvid alla de kriterier som avses i artikel 27 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, fastställda genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ..., inbegripet deras geografiska fördelning, skall beaktas. ...

3. Under kollegiets överinseende skall personalen utföra sina uppgifter med beaktande av Eurojusts mål och uppdrag ...”

- 16 I artikel 31 i samma beslut som har rubriken Hjälp till tolkning och översättning föreskrivs följande:

”1. Den officiella språkordning som gäller för unionen skall gälla för Eurojusts arbete [Den spanska texten har följande lydelse: 'El régimen lingüístico de las instituciones de la Comunidad Europea será aplicable a Eurojust'].

2. Årsrapporten till rådet enligt artikel 32.1 andra stycket skall avfattas på de officiella språk som gäller för unionens institutioner.”

- 17 Artiklarna 12–15 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade anställningsvillkoren för övriga anställda) rör anställningsvillkoren för de senare. I artikel 12 föreskrivs:

”1. Anställningen av tillfällig personal skall vara inriktad på att de som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i gemenskapernas medlemsstater.

...

2. En tillfälligt anställd får anställas endast om han

...

e) kan styrka att han har fördjupade kunskaper i ett av gemenskapernas språk och sådana tillfredsställande kunskaper i ett annat av gemenskapernas språk som krävs för att kunna utföra arbetsuppgifterna.”

18 I artikel 91 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) som är tillämplig på tillfälligt anställda enligt artikel 73 i anställningsvillkoren för övriga anställda, i vilken en hänvisning görs till de bestämmelser i avdelning VII i tjänsteföreskrifterna som rör överklaganden, fastställs de villkor som måste vara uppfyllda för att tjänstemännens överklaganden skall kunna upptas till sakprövning av domstolen. Det följer av en fast rättspraxis att deltagare i allmänna uttagningsprov eller i urvalsförfaranden har rätt att överklaga, oavsett om de är anställda av gemenskaperna eller inte (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 mars 1965 i mål 23/64, Vandevyvere mot parlamentet, REG 1965, s. 205, s. 214).

19 De ifrågasatta meddelandena om utlysning av tjänster publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning* den 13 februari 2003. I dessa meddelanden angavs följande språkkrav:

— för tjänsten som personuppgiftsombud (EUT C 34 A, s. 1), "[m]ycket goda kunskaper i engelska och franska. Förmåga att arbeta på andra av Europeiska gemenskapens språk är en merit",

— för tjänsten som räkenskapsförare (EUT C 34 A, s. 4), "[i]ngående kunskaper i ett av Europeiska gemenskapens officiella språk och tillfredsställande kunskaper

i ett annat av gemenskapens officiella språk samt tillfredsställande kunskaper i engelska”,

- för tjänst som IT-expert (webbmästare) vid Europeiska rättsliga nätverket (EGT C 34 A, s. 6), ”[g]oda kunskaper i engelska är viktigt. Förmåga att kommunicera på två andra av Europeiska gemenskapens officiella språk, inklusive franska, är en merit”,

- för tjänsten som juridisk handläggare (EUT C 34 A, s. 11), ”[m]ycket goda kunskaper i engelska och franska. Förmåga att arbeta på andra av Europeiska gemenskapens språk är en merit”,

- för tjänsten som bibliotekarie/arkivarie (EUT C 34 A, s. 13), inga särskilda krav,

- för tjänsten som pressekreterare (EUT C 34 A, s. 16), ”[f]örmåga att kommunicera på åtminstone engelska och franska, kunskaper i andra av gemenskapens officiella språk är en merit”,

- för tjänsten som sekreterare vid den allmänna administrationen (EUT C 34 A, s. 18), ”Fördjupade kunskaper i engelska och franska, tillfredsställande kunskap i andra gemenskapsspråk är en merit”.

- 20 Det anges i de nämnda meddelandena om utlysning av tjänster att kandidaten skall fylla i ansökningshandlingarna på sitt språk samt på engelska. Tillsammans med ansökningshandlingen skall kandidaten dessutom sända in ett ansökningsbrev och en meritförteckning på engelska.

Grunderna för talan

- 21 Konungariket Spanien har åberopat tre grunder för sin talan.
- 22 Som första grund har sökanden åberopat att artikel 12.2 e i anställningsvillkoren för övriga anställda har åsidosatts. Enligt denna artikel kan man endast kräva av kandidaten att denne har fördjupade kunskaper i ett språk, i princip modersmålet, samt tillfredsställande kunskaper i ett annat språk som kandidaten själv får välja.
- 23 Som andra grund har sökanden åberopat ett åsidosättande av Eurojusts språkregler enligt artikel 31 i beslutet. Dessa språkregler definieras genom förordning nr 1, i vilken de officiella språken och arbetspråken för unionens institutioner fastställs i artikel 1. Eftersom det inte finns någon bestämmelse i beslutet i vilken det anges att engelska och franska är Eurojusts arbetspråk, skall samtliga unionens officiella språk kunna användas av Eurojusts medlemmar samt av personalen på Eurojusts sekretariat. Av detta följer att Eurojusts språkregler åsidosätts genom meddelandena om utlysning av tjänster.

24 Som tredje grund har sökanden åberopat ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering i artikel 12 EG samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Konungariket Spanien har i detta hänseende gjort gällande att villkoret att kandidaterna skall fylla i vissa handlingar på engelska samt de krav på kunskaper i engelska och franska som uppställs i meddelandena om utlysning av tjänster utgör en uppenbar diskriminering på grund av nationalitet eftersom detta gynnar de kandidater vars modersmål är engelska eller franska. Den mer förmånliga behandling som ges dessa två språk är inte befogad och har inte motiverats, vilket innebär att den motiveringsskyldighet som avses i artikel 253 EG har åsidosatts.

Huruvida talan kan upptas till sakprövning

Parternas argument

25 Eurojust har, före anförandet av argumenten i sak, gjort en invändning om rättegångshinder som domstolen skall pröva.

26 Eurojust har gjort gällande att talan inte skall tas upp till sakprövning eftersom den saknar rättslig grund.

27 Talan kan för det första inte grundas på artikel 230 EG eftersom de rättsakter som antas av Eurojust, som är ett av unionens organ och som utgör en juridisk person, inte nämns i uppräknningen av de rättsakter vars lagenlighet domstolen har behörighet att granska.

- 28 För det andra kan talan inte grundas på artikel 35.6 EU eftersom de ifrågasatta rättsakterna varken utgör rambeslut eller annat beslut som avses i denna bestämmelse.
- 29 För det tredje kan talan inte grundas på artikel 91 i tjänsteföreskrifterna eftersom denna bestämmelse, trots att den innehåller en möjlighet för en kandidat att väcka talan mot meddelanden om utlysning av tjänster, inte möjliggör för en medlemsstat att väcka talan mot rättsakter vilka presumeras gå de personer emot som omfattas av tjänsteföreskrifterna.
- 30 Talan kan, för det fjärde, inte grundas på beslutet, eftersom det inte innehåller någon bestämmelse som ger domstolen behörighet att granska lagenligheten av Eurojusts rättsakter.
- 31 Slutligen kan talan inte grundas på artikel 35.7 EU, eftersom det inte handlar om en talan beträffande tolkningen av artikel 31.1 i beslutet som väckts enligt det förfarande som avses i artikel 35.7 EU.
- 32 Konungariket Spanien har erinrat om att gemenskapen är en rättslig gemenskap, vars rättsakter skall vara föremål för domstolsprövning (dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 38) och har hävdats att ingen rättsakt som upprättats av ett organ med rättskapacitet och som omfattas av gemenskapsrätten kan undgå domstolsprövning.

33 Konungariket Spanien har medgivit att domstolens behörighet inom den tredje pelaren är begränsad enligt artiklarna 35 EU och 46 EU. De ifrågasatta meddelandena om utlysning av tjänster kan dock inte anses utgöra rättsakter som är antagna inom detta område, varför domstolens behörighet att granska dessa rättsakter inte heller kan vara villkorad.

34 Konungariket Spanien har dock överlåtit åt domstolen att avgöra vilken rättslig grund som är mest lämplig för talan, och har uppmanat domstolen att inte låta ett eventuellt felaktigt val av rättslig grund medföra att talan avvisas eller att beslut inte fattas i sak i det förevarande målet.

Domstolens bedömning

35 Inledningsvis skall det understrykas att det är sökanden som skall välja rättslig grund för sin talan och att det inte är domstolens uppgift att själv välja den rättsliga grund som är mest lämplig (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 8 oktober 1974 i mål 175/73, Union syndicale m.fl. mot rådet, REG 1974, s. 917, och förstainstansrättens beslut av den 8 juni 1998 i mål T-148/97, Keeling mot harmoniseringsbyrån, REG 1998, s. II-1217). En undersökning av talan visar att sökanden har grundat denna på artikel 230 EG. Det är således med beaktande av denna bestämmelse som domstolen skall pröva frågan huruvida talan kan upptas till sakprövning.

36 Det framgår av artikel 230 EG att domstolen ”skall granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet, av kommissionen eller av ECB och som inte är rekommendationer och yttranden samt sådana rättsakter som antas av Europaparlamentet och som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man”.

- 37 Det står klart att de ifrågasatta rättsakterna inte nämns i uppräknningen av de rättsakter vars lagenlighet kan granskas av domstolen enligt nämnda artikel.
- 38 Det föreskrivs för övrigt inte i artikel 41 EU att artikel 230 EG är tillämplig på bestämmelser om straffrättsligt samarbete och polissamarbete som återfinns under avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, utan domstolens behörighet inom dessa områden fastställs i artikel 35 EU, till vilken en hänvisning görs i artikel 46 b EU.
- 39 Konungariket Spanien har under alla omständigheter bestridit att de ifrågasatta meddelandena om utlysning av tjänster skall anses utgöra rättsakter som antagits inom ramen för avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.
- 40 Av detta följer att talan som väckts med stöd av artikel 230 EG inte kan upptas till sakprövning.
- 41 Vad beträffar rätten till ett verksamt rättsligt skydd inom den rättsliga gemenskapen, som enligt Konungariket Spanien innebär att samtliga beslut som fattats av ett organ med rättskapacitet och som omfattas av gemenskapsrätten kan bli föremål för domstolsprövning, framhåller domstolen att de ifrågasatta rättsakterna i det förevarande fallet inte är undantagna från domstolsprövning.

- 42 Det framgår av artikel 30 i beslutet att de regler och förordningar som gäller för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna även skall gälla för personal vid Eurojust. Av detta följer, enligt fast rättspraxis, att de berörda, det vill säga kandidaterna till de olika tjänster som utlysts genom de ifrågasatta meddelandena, har rätt att väcka talan vid domstolen enligt de villkor som föreskrivs i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Vandevyvere mot parlamentet*, s. 214).
- 43 För det fall en sådan talan väcktes skulle medlemsstaterna ha rätt att intervensera i målet i enlighet med artikel 40 i domstolens stadga, och skulle i förekommande fall, såsom framgår av artikel 56 andra och tredje styckena i samma stadga, kunna överklaga förstainstansrättens beslut.
- 44 Av vad som anförts följer att talan skall avvisas.

Rättegångskostnader

- 45 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eurojust har yrkat att Konungariket Spanien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Spanien har tappat målet, skall Eurojusts yrkande bifallas. I enlighet med artikel 69.4 första stycket i rättegångsreglerna skall Republiken Finland, som har intervenerat i målet, bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar domstolen (stora avdelningen) följande dom:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.**
- 3) **Republiken Finland skall bära sin rättegångskostnad.**

Underskrifter